

Konklusion

- 1) Artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF, som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 366/2011 af 14. april 2011, skal fortolkes således, at det med henblik på anvendelsen af denne bestemmelse påhviler producenten at fastslå, om et særligt problematisk stof, der er identificeret i henhold til artikel 59, stk. 1, i denne forordning, som ændret, er til stede i en koncentration på over 0,1 vægtprocent i alle de artikler, den pågældende fremstiller, og importøren af et produkt, som er sammensat af flere artikler, for hver artikel at fastslå, om et sådant stof er til stede i en koncentration på over 0,1 vægtprocent i denne artikel.
- 2) Artikel 33 i forordning nr. 1907/2006, som ændret, skal fortolkes således, at det med henblik på anvendelsen af denne bestemmelse påhviler leverandøren af et produkt, hvoraf en eller flere af de artikler, som produktet er sammensat af, indeholder et særligt problematisk stof, der er identificeret i henhold til forordningens artikel 59, stk. 1, i en koncentration på over 0,1 vægtprocent pr. artikel, at forsyne modtageren heraf, og efter anmodning forbrugeren, med oplysninger om forekomsten af dette stof, herunder som et minimum det omhandlede stofs navn.

⁽¹⁾ EUT C 142 af 12.5.2014.

**Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 10. september 2015 — Europa-Kommissionen mod
Republikken Letland**

(Sag C-151/14) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — artikel 49 TEUF — etableringsfrihed — notarer — nationalitetskrav — artikel 51
TEUF — forbindelse med udøvelse af offentlig myndighed)

(2015/C 363/15)

Processprog: lettisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved I. Rubene og H. Støvlbæk, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Letland (ved D. Pelše, I. Kalniņš og K. Freimanis, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for den anden part i sagen: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek og J. Vlácil, som befuldmægtigede) og Ungarn (ved M. Tátrai og M. Fehér, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Republikken Letland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49 TEUF, idet den opstiller et nationalitetskrav for adgang til erhvervet som notar.
- 2) Republikken Letland betaler sagens omkostninger.
- 3) Den Tjekkiske Republik bærer sine egne omkostninger.
- 4) Ungarn bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 159 af 26.5.2014.